

Димитър Бояджиев

В самотия

1

Омръзна ми във себе да се рова,
да пия жадно лютата отрова
на своите глупи жалби и да страдам
от туй, че сам не мога да се владам.

В чер гроб метежни скърби ще зария,
от всяка ядна мисъл ще се крия,
та може би на жив мъртвец в душата
ще прати милостиво мир съдбата...

2

О, кой създаде мойта орисия?
Сред глупав глъч, сред срамна суета,
с размътен поглед ходя из света,
преследван от зловеща проклетия.

Във мрачна и незнайна пустотия,
далеко от „световните борби“,
аз лесно бих избегнал може би –
но, Боже, де от себе да се скрия?!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6287>]